

Entre l'apocalipsi i la campanya electoral

El debat nuclear és una bomba de rellotgeria. Alguns partits polítics neden entre dues aigües quan s'acosta un període electoral, mentre que uns altres es mostren més fermes en el rebuig o la defensa radicals. L'accident del Japó ha fet que el futur d'aquesta energia torni a anar en boca de tothom. I, és clar, cal tornar a prendre posició sobre una qüestió molt espinosa per a la política.

El PP sempre ha estat un defensor ferm de l'energia nuclear i ha acusat els qui en són detractors de frenar el progrés econòmic. Però amb el magatzem de residus la seva política territorial canvia.

“La situació al Japó és apocalíptica. El destí de la central de Fukushima ja només és a les mans de Déu.” El missatge, llançat pel comissari d'energia de la Comissió Europea, l'alemany Günther Oettinger, va esparverar tant els ciutadans com la majoria de polítics, i molt probablement modificarà alguns plantejaments dels partits a mesura que s'acostin comicis electorals. Els com-

promisos polítics respecte a l'energia nuclear han basculat en el transcurs del temps, i fins i tot, en alguns casos, el partit a tal o tal comunitat ha desobeït la doctrina de la direcció estatal.

Igualment, des de Brussel·les, la Comissió Europea ha reformulat el discurs qui-sap-les vegades. És una gran defensora d'aquesta energia, tot i haver passat també per una fase més procliu a impulsar les renovables. Però després

de la crisi del Japó, alguna cosa s'ha bellugat. Com explica l'eurodiputat d'ICV Raül Romeva, “fins i tot el PP europeu ha dit que el Japó modifica el concepte de seguretat i risc, i reconeix que el risc zero no hi és. Aquesta reflexió pot condicionar molt l'opinió pública en un futur”.

Catalunya vol un futur alternatiu. Al Principat, només el PSC i el PP defensen amb una certa vehemència l'energia nuclear. ERC i ICV volen un futur verd, i CiU es decanta més cap a un model energètic mixt.

Estrictament, el Govern de Catalunya encara no ha expressat cap posició pública sobre el paper que ha de tenir l'energia nuclear al país després de la tragèdia del Japó. Però CiU sembla que tomba cap a un model energètic mixt on la nuclear mantingui un pes, bo i impulsant les energies renovables. Sobre l'emplaçament del magatzem temporal de residus a Ascó, l'alcalde de la població, de CiU, es va trobar amb el vot contrari de la federació al Parlament.

Per a ERC, “el país ha de defensar un sistema elèctric de futur, lliure d'emissions i de residus nuclears, basat en la potenciació màxima de les energies renovables, l'eficiència i l'estalvi, i la modernització de les xarxes”, argumenta la portaveu parlamentària, Anna Simó. Els republicans demanen un tancament progressiu i raonable de les centrals nuclears, com aconsella el seu estat d'envelliment.

En una línia molt similar, l'eurodiputat d'ICV Raül Romeva denuncia que les inversions en nuclears no són rendibles sense el diner públic. A parer seu, és lògic de “dedicar els diners a les renovables i l'eficiència energètica abans que invertir en més riscos, perquè és possible de modificar el consum energètic i progressivament augmentar la generació d'energia per unes altres vies, amb un pla a vint o trenta anys vista”.

El PSC, en canvi, considera que “no s'ha de canviar la política energètica amb relació a les centrals nuclears a causa de la situació d'alarma al Japó, i encara menys si ja s'ha discutit sobre la vida útil de les centrals”, sentència el vice-primier secretari del PSC, Miquel Iceta.

Catalunya tindrà la primera instal·lació mundial que combinarà la tecnologia solar termoelectrica amb una unitat de biomassa, a les Borges Blanques, amb una potència instal·lada de 22,5 MW.

La presidenta del PP català, Alcía Sánchez-Camacho, advoca per analitzar els riscos i la manera de prevenir-los, però remarca que el PP “creu necessària l’energia nuclear amb un model energètic basat en el complement de les renovables”.

Contradient doctrina. Al País Valencià, el debat nuclear ha servit al secretari general del PSPV-PSOE, Jorge Alarte, per a exhibir un tarannà autònom respecte a la direcció federal del seu partit. Des del primer moment va oposar-se a la instal·lació a Zorra (Vall de Cofrents) del cementiri de residus que projecta l’estat. Ho feia fins i tot amb més vehemència que no el cap del Consell, que es mostrava molt més pru-

dent. Tal com estableix la línia oficial del PP, Francisco Camps no gosa qüestionar la seguretat de l’energia nuclear. No va enervar-se, per això, quan José Luis Rodríguez Zapatero va apuntar que l’opció de Zorra era “preferent”, a l’hora de construir l’MTC.

Quant a Compromís i Esquerra Unida, ambdós grups parlamentaris s’hi oposen sense embuts. Els primers, sobretot pel pes que hi tenen els ecosocialistes d’Iniciativa del Poble Valencià, i els segons, perquè es tracta d’un eix ideològic tradicional, al seu discurs. Els uns i els altres han demanat el desmantellament de la central de Cofrents (en funcionament des del 1984), que consideren “obsoleta i perillosa”, i s’han manifestat al carrer després del desastre del Japó. Abans, el

proppassat 15 de febrer, tots dos grups havien aplaudit la protesta que uns activistes de Greenpeace van dur a terme a la central, que el 19 de març esgotà el permís d’explotació. Amb tot, aquest permís s’ha renovat fins el 2021, com era previst.

Posicions fermes a les Illes. El PP i el PSOE hi mantenen el mateix discurs que llurs direccions estatals. Així i tot, quant a la política energètica en general, el PSIB-PSOE posa més èmfasi en l’esforç que ha fet el govern balear per a millorar la situació balear, a través del cable i el gasoducte que connecten les Illes amb la península.

La consellera de Comerç, Indústria i Energia, Francesca Vives (PSM-Bloc), explica: “Des del govern balear defensam les energies renovables. És ver que el cable porta una part d’energia que prové de centrals nuclears, però la majoria prové de les renovables. La posició de l’executiu és ben clara: decididament a favor de les energies renovables. Els problemes que té avui dia l’energia nuclear, més enllà del desastre del Japó, són els mateixos que tenia fa vint anys: els residus contaminants i els perills d’accidents greus com el que hem viscut aquests dies.”

El president de Convergència per les Illes, Josep Melià, considera que tot plegat és “un debat fals, perquè la realitat ens mostra que no hi ha cap alternativa vàlida, ara com ara, a la fabricació nuclear d’energia. Les alternatives, les renovables, no tenen prou pes, encara. I els ciutadans reclamam energia, no hi renunciarem.”

El secretari general del PSM, Biel Barceló, que també és portaveu parlamentari del Bloc per Mallorca, explica que “la nostra aposta és la substitució progressiva de l’energia nuclear; ja sé que no ho podem fer d’un dia per un altre, que requerirà temps, però si ens hi decidim ho podem fer. Nosaltra defensam aquesta via: reivindicam les energies renovables i reclamam inversions com cal en la investigació per a desenvolupar totes les energies alternatives”.

*Gemma Aguilera
Víctor Maceda
Miquel Payeras*